

Bemærkninger til lovforslaget

I juni 1975 vedtog Folketinget den nuværende lov om statsgaranti for driftslån, der inden for en beløbsramme af 200 mill. kr. ydes til håndværks- og mindre industrivirksomheder, (jfr. FT 1974-75 (1. samling) tillæg A, sp.1961, forh. sp. 2368 og FT 1974-75 (2. samling) tillæg A, sp. 3385, forh. sp. 2164, 3582, 6991, 7295, tillæg B, sp. 1187, tillæg C, sp. 809). Loven trådte i kraft 1. august 1975, (jfr. handelsministeriets bekendtgørelse nr. 359 af 15. juli 1975).

Lovens sigte var under den indtrufne konjunkturfatning ved en statslig garantistillelse for driftslån at medvirke til at i øvrigt veldrevne og konkurrencedygtige virksomheder inden for håndværket og den mindre industri kunne gennemføre en nødvendig omstilling til nye produktioner eller nye markeder uden at den naturlige fornyelses- og udskiftningsproces i erhvervslivet blev hindret. Af bemærkningerne til lovforslaget fremgår det endvidere, at ordningen blev anset for midlertidig, og at den senest ville udløbe, når garantirammen (100 mill. kr.) var fuldt udnyttet.

I henhold til den gældende lov kan der ydes garanti af statskassen for lån til driftsformål inden for en samlet låneramme på 200 mill. kr. til håndværks- og mindre industrivirksomheder med henblik på en omfattende omstilling til nye produktioner eller nye markeder. Statsgaranti for lån kan ydes til erhvervsvirksomheder, der på lånetidspunktet beskæftiger op til 75 medarbejdere ved håndværksmæssig eller industriel fremstillingsvirksomhed eller ønskes omstillet til sådan fremstillingsvirksomhed. De af staten garanterede driftslån kan ikke overstige 250.000 kr. for hver enkelt låntager, og statsgarantien ophører 5 år efter datoen for lånets optagelse.

Lånene ydes af de private pengeinstitutter, og statens garantiforpligtelse indebærer, at staten dækker halvdelen af det tab, som det långivende pengeinstitut måtte lide, såfremt det garanterede lån ikke indfries. Hensigten med denne bestemmelse om pengeinstitutternes medhæften har været dels en fastholdelse af princippet om at driftsfinansiering er pengeinstitutternes opgave, dels sik-

ring af en forretningsmæssig vurdering af den enkelte lånesag ved pengeinstituttets foranstaltning, hvorved opbygning af en særlig statslig administration med henblik på denne ordning blev gjort overflødig.

En rammeaftale af 26. juni 1975 mellem handelsministeriet, Den danske Bankforening og Danmarks Sparekasseforening fastsætter formen for samarbejdet mellem pengeinstitutterne og den statslige administration af loven, som varetages af Kongeriget Danmarks Hypotekbank og Finansforvaltning i henhold til handelsministerens bemyndigelse.

Da trækket på den garanterede låneramme viste sig at være beskedent aftaltes ultimo 1975 en lempeligere administration af bestemmelsen om fuld udnyttelse af anden sikkerhed og om udtømmende retsforfølgning og en lempeligere fortolkning af begrebet omstilling.

Udnyttelsen af ordningen var imidlertid fortsat af beskedent omfang. Indtil udgangen af september 1979 er der ydet 110 garantier for lån på ca. 19,5 mill. kr. Årsagen til den ringe udnyttelse må antagelig søges i det forhold, at behovet for sådanne statsgarantier er meget begrænset, og måske tillige deri, at garantierne har karakter af tabskautioner, og således at staten kun dækker halvdelen af det tab, långiveren (pengeinstituttet) måtte lide, efter at anden sikkerhed er fuldt udnyttet.

Ordningen har været drøftet med erhvervenes hovedorganisationer, der alle kunne tilslutte sig, at ordningen bringes til ophør, da den ikke opfylder noget væsentligt behov.

Ved lovforslaget vil adgangen til at yde garanti af statskassen ophøre den 1. april 1980, idet ordningen – uanset bestræbelserne på at afhjælpe den ringe udnyttelse – må anses for at være uden erhvervmæssig betydning.

De ydede garantier kan forventes afviklet med udgangen af 1985.

Forslaget vil ikke få administrative eller finansielle konsekvenser for kommunerne. For Kongeriget Danmarks Hypotekbank og Finansforvaltning vil forslaget ikke medføre væsentlige ændringer af